

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 6C/176/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215660
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Štefanič
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7712215660.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Gabriel Štefanič, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 27.9.2012 evidovaným pod sp. zn. 6C 176/2012 domáhal voči žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Svoj návrh odôvodnil žalobca tým, že u súdneho exekútora podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej B. G.M., nar.XX.XX.XXXX, pričom návrhu bolo pridelené registračné exekučné číslo Ex 12090/2010. Súdny exekútor postupoval podľa procesnej úpravy obsiahnutej v exekučnom poriadku, najmä v § 44 ods. 1 Exekučného poriadku a predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu Okresnému súdu Michalovce, pričom ho požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod číslom 5807*019982. Žalobca následne dňa 15.10.2009 podal podľa § 44 ods. Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora a očakával, že k reálnej zmene exekútora dôjde rozhodnutím súdu v stanovenej 30 dňovej zákonnej lehote. Exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Žalobca tvrdil, že v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Žalobca nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. Žalobca použil rovnopis exekučného titulu ako nutnú prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie a zveril ho zvolenému súdному exekútorovi. Žalobca objektívne nemôže predložiť rovnopis so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ani rovnopis príslušného návrhu, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu aj preto, že návrh na vykonanie exekúcie doručil zvolenému súdному exekútorovi a nie súdu. Tieto prekážky rieši žalobca tým, že ako dôkaz označuje príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Použil všetky informácie, ktoré má k dispozícii a ktoré pozná. Exekučný súd neoznámil žalobcovi spisovú značku pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde. Uviedol, že nečinnosť

okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré by mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Preto si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil tak, že mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, pričom poškodený v tomto období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržanie a správu informačného systému 40,- eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- eur, administratívne spracovanie cestou urgencií adresovaných exekučnému súdu, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súdu sumu 15,- eur. Celkovo vynaložil poškodený vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a to výlučne pod vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu sumu 175,- eur. Zároveň si uplatnil nemajetkovú ujmu v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného,
- zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným,
- insolventnosti povinného.

Ďalej uviedol, že všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy SR a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Reálne uplatnenie základného práva predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a použitie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkom garantované v článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovú za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky sumu 165,96 eur. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu, teda 663,88 eur za rok - 12 mesiacov v roku po 55,32 eur za mesiac. Exekučný súd bol podľa jeho názoru bezdôvodne nečinný viac ako 119 dní.

Súd dňa 9.10.2014 nariadil vo veci pojednávanie na deň 04.11.2014 o 09:40 hod. č. dv. 27. Žalobca elektronickým podaním zo dňa 30.10.2014 podal návrh „ Na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu “.

Súd o veci rozhodol bez prítomnosti žalobcu. Žalobca požiadal o „ zrušenie pojednávania “, pričom pravdepodobne mal na mysli odročenie pojednávania, pričom nezachoval pri podaní návrhu postup podľa § 119 O.s.p.. Z tohto ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že účastník konania musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu potom, čo sa o ňom dozvedel. Žalobca a jeho právny zástupca prevzali predvolanie na pojednávanie dňa 16.10.2014. Tvrdeným dôvodom na odročenie pojednávania bola údajná nestrannosť súdu a vybavujúceho sudcu. Táto otázka už bola vyriešená rozhodnutím odvolacieho súdu o nevyklúčení vybavujúceho sudcu z pojednania tejto veci.

Súd vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav:

Z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu 18Er 597/2006 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Renátu Ďurkovú vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Račianska 42/A, Bratislava proti povinnej B. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. L. XXXX/X, M., pre vymoženie 22.680,- Sk s príslušenstvom bola doručená súdu 16.10.2006. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Trnavská cesta 70, Bratislava sp. zn. SR 0156/06 zo dňa 02.03.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 03.04.2010. Poverenie na vykonanie exekúcie pre JUDr. Renátu Ďurkovú bolo súdom vydané dňa 30.10.2006 pod číslom 5807 019982. Žiadosť o zmenu exekútora bola doručená súdu 15.10.2009. Dňa 01.12.2009 súd žiadal JUDr. Renátu Ďurkovú, aby zaslala súdu v lehote 10 dní exekučný spis ako aj vyúčtovanie trov exekúcie. JUDr. Renáta Ďurková doručila súdu spis s vyúčtovanými trovami exekúcie dňa 23.12.2009. Súd uznesením 18Er 597/2006-16 dňa 04.02.2010 rozhodol tak, že vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora a zároveň poveril výkonom exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, pôvodnej exekútora JUDr. Renáte Ďurkovej priznal náhradu trov exekúcie vo výške 63,50 eur. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.05.2010.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. ďalej len zákon štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1, 2 zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Podľa § 6 ods. 1 zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Súd po posúdení zákonných predpokladov na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. dospel k záveru, že návrh žalobcu je nedôvodný. V prvom rade žalobca nepreukázal vo

veci splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. pred súdom, a to predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Žalobca v návrhu uviedol, že v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku. Do spisu nepredložil žiadny dôkaz o tom, že takýto nárok si u žalovanej uplatnil a kedy, a dokazovanie odkázal na spis Ministerstva spravodlivosti SR. Žalovaná síce nepoprela, že jej žalobcom bol návrh adresovaný, avšak vykazoval množstvo nedostatkov spočívajúcich v jeho všeobecnosti a neurčitosti, neuvedení relevantných informácií týkajúcich sa výšky náhrady škody, neuvedení súdnych konaní, ktorých sa nároky mali týkať a podobne. Súd nevidí akceptovateľný dôvod, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu mal dokazovať súd, alebo žalovaná. Nejde o listinný dôkaz ku ktorému nemá žalobca prístup, alebo ktorý by mu nemohol byť sprístupnený. Ak si žalobca neponechal kópiu návrhu sám sa dostal do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania. Z tohto dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka konania.

Ďalej súd v konaní zistil, že skutkové zistenie žalobcu o nevydaní poverenia a zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote, čo malo byť dôvodom nároku na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. sa nezakladá na pravde. Vo veci 6C 176/2012 dôvodom vzniku nároku na náhradu škody mali byť prieťahy exekučného súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote vo veci 18Er 597/2006 tunajšieho súdu, teda z dôvodu nesprávneho úradného postupu ako to má na mysli ustanovenie § 9 zák. č. 514/2003 Z. z.. Žalobca tvrdil, že exekučný súd v rozpore so zákonom vydal poverenie pre nového exekútora až po uplynutí 119 dní, čo sa nezakladá na pravde, lebo tunajší súd vo veci robil vyššie popísané postupy, ktoré sú Exekučným poriadkom upravené, teda žiadal pôvodného exekútora o zaslanie exekučného spisu spolu s vyúčtovaním jeho trov, ktoré následne korigoval a rozhodol o zmene exekútora po splnení týchto zákonom predpísaných podmienok. Neuvedol kedy bola doručená žiadosť o udelenie poverenia tunajšiemu súdu a teda od akého dátumu plynie lehota na vydanie nového poverenia a teda od akého dátumu plynutie lehoty na vydanie nového poverenia počítal. Ako sám tvrdil v žalobe touto informáciou nedisponoval a odkázal na exekučný spis tunajšieho súdu, ktorú spisovú značku v návrhu ani neuviedol a dokazovanie v tomto smere preniesol na súd. V kontexte odôvodnenia žaloby v časti dokazovania súd poukázal na to, že argumentácia žalobcu neobstojí v žiadnej rovine, pretože jeho tvrdenie o nevedomosti spisovej značky, dátumu kedy bola doručená žiadosť o udelenie poverenia súdu a iných relevantných informácií pre konanie je zavádzajúce. Žalobca je účastníkom exekučného konania a ako účastníkovi nič mu nebránilo získať potrebné informácie zo súdneho spisu do ktorého má právo nahliadať. Spisová značka súdu bola prvotne zistiteľná od súdneho exekútora, ktorému súd vydal poverenie. Aj konanie o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. je sporovým konaním a je na žalobcovi skutočnosti tvrdené v žalobe aj preukázať. Táto povinnosť zo strany žalobcu absolútne absentuje. Z exekučného spisu 18Er 597/2006 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia - zmenu súdneho exekútora bola datovaná dňom 15.10.2009. Poverenie pre nového súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého bolo súdom vydané 04.02.2010. Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku však súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa ods. 8 zároveň vykonaním poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. V rozhodnutí o poverení nového exekútora však súd musí rozhodnúť aj o trovách doterajšieho exekútora, a to po predložení vyúčtovania ako aj po predložení exekučného spisu pôvodného exekútora. Žalobca vôbec tieto skutočnosti nezohľadnil, zameral sa vo svojom žalobnom návrhu iba na počítanie lehôt a operuje iba uplynutím 30 dňovej lehoty, vôbec však nebral ohľad na to, kedy pôvodný exekútor JUDr. Renáta Ďurková spis Ex 601/2006 doručil súdu a kedy doručil súdu aj vyúčtovanie trov, pričom z uznesenia zo dňa 04.02.2010 jednoznačne vyplýva, že konajúci súd rozhodol o odmene pôvodnému exekútorovi JUDr. Renáte Ďurkovej tak, že tejto ju priznal, pričom z citovaného ods. 9 § 44 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, že pôvodný exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, teda vôbec v konaní nedošlo k žiadnemu tvrdenému prieťahu. Uplynutie 30 dňovej lehoty bez rozhodnutia o zmene exekútora nie je ešte prieťahom v konaní. Opakujeme žalobca vidí prieťahy iba v nedodržaní lehoty na toto rozhodnutie. Tvrdená škoda žalobcom v konaní vôbec nebola ničím preukázaná, ani jedným dokladom. Nemajetková ujma taktiež preukázaná nebola. Ak by povinný zomrel nastupujú po ňom ako povinné osoby dedičia v prípade, že dedičstvo po tomto by nebolo predĺžené. Nedošlo ani k insolvenčii povinného a ani postupom súdu nemohlo k tejto dôjsť, keďže JUDr. Renáta Ďurková vykonávala úkony súvisiace s exekúciou až do 14.05.2010, kedy nadobudlo uznesenie 18Er 597/2006 zo dňa 04.02.2010 právoplatnosť s poukazom na § 44 ods. 9 Exekučného poriadku.

Pokiaľ ide o uplatnenie nároku na náhradu škody z tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ktorým je oneskorené uznesenie súdu o poverení nového exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pri tomto nároku je potrebné splnenie niekoľkých kumulatívnych podmienok: 1/ predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne, 2/ vydanie nezákonného rozhodnutia, 3/ vznik škody, 4/ príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody, 5/ zrušenie alebo zmena nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom, 6/ podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorého by sa mala nezákonnosť týkať. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, ak chýba čo i len jedna podmienka nie je možné nárok na náhradu škody priznať. Ako bolo vyššie uvedené žalobca nepreukázal, že nárok predbežne prerokoval so žalovanou. Ďalšou podmienkou pri uplatnení nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia je preukázanie zrušenia nezákonných rozhodnutí. Z exekučného spisu, ktorý je pripojený ku konaniu nevyplýva, žeby uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o zmene súdneho exekútora bolo zrušené. Žalobca o tom súdu žiadne dôkazy nepredložil, dokonca to v žalobe ani netvrdil.

Nárok žalobcu na náhradu škody nebol uplatnený v súlade s podmienkami na uplatnenie tohto nároku podľa zák. č. 514/2003 Z. z., preto nie je daný samotný základ nároku žalobcu. Súd sa z uvedeného dôvodu nezaoberal ani správnosťou vyčíslenia náhrady škody, či nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca požadoval.

O trovách konania súd rozhodol tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov, lebo úspešná žalovaná (§ 142 ods. 1 O.s.p.) náhradu trov konania nežiadala a neúspešnému žalobcovi náhrada trov konania nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O. s. p. len tým, že:

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.